

Anvisning till begagnande af Singers förbättrade salongs- och medium-symask...

J.A. Nyströms sy- och stickmaskinsaffär

Vardagstryck

National Library
of Sweden

Anvisning till begagnande af Singers förbättrade Salongs- och Medium-Symaskiner

från

J. A. NYSTRÖM, STOCKHOLM.

Regeringsgatan N:o 60 & 62.

Att olja maskinen.

Vid jemnt begagnande bör maskinen 3 gånger om dagen smörjas med olja. De på maskinen befintliga små hålen äro oljehål, och leda till de ställen der gnidning eger rum. Af dessa hål finnes ett nära nålstången på öfversta delen af maskinens arm, två på armens yta (ett vid hvarje ända), två vid armens nedre del (ett öfver och ett under fabriksmärket) och två vid stygnplåten. Nålstångens öfre del bör likaledes oljas, äfvensom bakdelen af skyttelbäraren, och någon gång mataren (tändarna), der den vidrör stygnplåten. Dessutom böra oljas: tappen å hvilken den på maskinens öfre del befintliga trådlyftaren rör sig, Spolinrättningen och skyttelspolens båda spetsar. Sedan man afkastat drifremmen från det under bordet varande drifhjulet, vänder man upp maskinen på dess gångjern och smörjer på dess undre del följande ställen: vefvens excenter till höger, hvars axel går upp till armen; transportörstångens venstra ända (der fjedern sitter) samt dess midt, hvarest stygnregulatorn (som äfven bör oljas) leder densamma; sammanbindningsstångens venstra (vid skyttelbäraren) och högra ända (vid vefven), samt skytteldrifvarens bana. På maskinens ställning oljas; drifhjulets axel: öfre och nedre delen af drifstången; samt trampens båda ändar, der den rör sig på tvärstången. Är maskinen oljad, bör den hastigt arbeta ett ögonblick, hvarefter all öfverflödigt olja borttorkas: man bör iakttaga, att allt är rent, när man börjar sy. Går maskinen tungt, förmodas att någon del ej har blifvit behörigen oljad. Deremot om maskinen går tungt, sedan den stått obegagnad en längre tid, användes på ofvannämnda ställen litet Benzin eller Fotogén och låter man sedermera maskinen hastigt arbeta ett ögonblick, hvarefter den får rentorkas och oljas. Den bästa symaskinsolja torde alltid användas och finnes densamma att tillgå hos mig.

Maskinens rörelse.

För att sätta maskinen riktigt i rörelse, placerar man foten (en eller begge) på trampen, att dess midt sitter just öfver den tvärstång, å hvilken trampen hvilar, så att hålen och främre delen af foten komma att verka likformigt vid maskinens rörelse; svänghjulet vrides dervid af den arbetande personen.

Nålens insättande.

Nålen har på ena sidan en *lång*, på den andra en kort fördjupning. Vid dess insättande förfar man sålunda: först träder man en hvit tråd genom ögat på nålen, och vänder sedan den långa fördjupningen åt arbetaren, den korta åt väfskytteln till, medan den hvita tråden ligger tvärs öfver maskinen. Härpå låter man nålens spets något intränga i det på stygnplåten befintliga hålet, under det nålens gröfre ända bringas mellan klämmaren och nålstången. Derefter håller man med två af venstra handens fingrar tråden i rak riktning ifrån sig, hvarigenom nålsögat kommer att stå i lika höjd med stygnplåtens yta. Sedan vrider man med högra handen svänghjulet så, att det lilla märket på nålstångens öfre del kommer att stå jemnt med armens yta, och nålen derigenom får sin *riktiga ställning*, hvarefter man fastskruftar klämmaren. Det bör iakttagas, att nålen skall gå in i stygnplåtens hål utan att vidröra någon sida; skulle detta ej vara fallet, böjer man med fingret något på den, tills den kommer i sin rätta ställning. Det bör likaledes iakttagas, att ögat på klämmaren, som håller nålen fast, är vändt nedåt.

Spolningen.

Dessa maskiner äro inrättade med **Patentspolverk**, så att maskinen ej behöfver arbeta när man spolar. Till höger bakvid balanshjulet sitter en rund mutter; när man skall börja att spola, drager man muttern utåt och vrider densamma så, att de båda stifterna komma ur sina hål, hvarefter spolen sättes in i spolinrättningen, trådens ända sättes fast mellan skyttelspolen och friktionsskifvan, hvarefter maskinen sättes i rörelse, då noga bör iakttagas att tråden nystar sig jemnt och fast omkring spolen. När man sedan vill börja att sy, vrider man muttern så att stifterna komma tillbaka i sina hål.

Skyttels påträdande.

Skyttelspolens ena ända lägger man först emot den lilla punkten i skyttels spetsiga sida, bakom hvilken en fjeder finnes, och trycker derpå långsamt ner spolens andra spets tills den knäpper till, iakttagande att denna spolspets inträffar i det *centrum* som befinner sig i skyttels trubbiga ända, samt att tråden drager sig från spolens baksida. Derefter drages tråden genom den långa utskärningen, som är i nedre delen af skytteln och närmast dess inre, sedan upp genom den andra utskärningen, som är närmast dess yttre, derefter går tråden genom hålet i skyttels öfre del *närmast dess trubbiga ända* och genom så många hål, som behöfvas för att få en tillräcklig spänning, men till sist *alltid genom hålet närmast skyttels spets*, antingen uppåt eller nedåt. I det senare fallet får tråden passera ut genom det långa hålet, och i hvarje fall till slut *under* fjedern på skyttels öfre yta. — Är det skyttel med skruf fram i den spetsiga ändan, lägger man spolens spets i den lilla centrum i skyttels trubbiga ända, men så att tråden kommer under ifrån spolen, den andra spetsen lägger man ner vid skrufven och vrider densamma till höger. Derefter trädes tråden genom hålet på skyttels nedre sida under den lilla stängen utåt och sedan tillbaka inåt öfver densamma; derefter trädes tråden genom hålet på skyttels öfre sida, närmast den trubbiga ändan, sedan lyfter man upp med skrufmejseln den lilla fjeder, som ligger vid skyttels invändiga sida och träder tråden i så många hål, att man får en lagom jemn spänning, men sist i hålet som är åt skyttels spetsiga ända samt till slut under fjedern som är på skyttels öfre yta.

Nålens påträdande.

När trådrullen är uppsatt på spindeln a maskinens arm, förer man tråden genom det lilla ögat vid frontplåtens öfre del, derefter under och emellan de två runda skifvorna, som tjena till trådens spänning, sedan upp och igenom ögat i trådlyftaren, derefter ned och genom hålet i nålklämmaren och till slut genom nålens öga.

Trådarnes spänning.

Är skytteln påträdd, känner man på spänningen medelst dragning af tråden åt den trubbiga ändan till; går tråden så hårdt, som den kan göra utan att sönderslitas, är spänningen bra för tjockare tyger. Deremot för tunna och mjukare tyger fordras en mindre hård spänning. — För att åstadkomma en mera eller mindre hård spänning får tråden passera genom flere eller färre hål. Den öfre trådens spänning regleras genom skrufven på maskinens frontplåt, som verkar på de två runda skifvorna, emellan hvilka tråden går. För att känna på spänningen håller man i

tråden, just öfver nålen, och drar densamma nedåt, medan man vrider skrufven åt sig; går den så hårdt som den kan göra utan att sönderslitas, är spänningen bra för tjockare tyger; för tunnare tyger gälla samma regler för nålens som för skytteln tråd.

Sömnadens början.

Då sömnaden börjas, drages tråden omkring tre tum från skytteln, hvarefter denne lägges i skyttelbäraren. Derefter drar man likaledes tre tum af öfre tråden genom nålsögat, och, *hållande ändan lös med venstra handen*, vrider man med högra handen svänghjulet åt sig, tills nålen har gått ned och kommit upp igen till dess högsta punkt, derefter drages nåltråden med venstra handen uppåt, då skytteltråden blir synlig i hålet af stygnplåten, hvarefter densamma drages helt upp. Sedan lyftes tygpressaren, då båda trådarna läggas inunder tygpressarens fot åt venster. Tyget, som skall sys, lägges nu inunder pressarefoten och denna släppes ned igen, så att mataren (tänderna) kan skjuta tyget fram, hvarefter maskinen sättes i rörelse, framförallt iakttagande att *svänghjulet vrider sig åt den arbetande personen*. Sedan några stygn äro sydda, stoppas maskinen och undersökas först stygnen. Visa sig på afviga sidan små öglor, då är öfre spänningen för lös, hvadan spänningen får ökas medelst skrufven. Visar sig deremot att den öfre tråden ligger jemn på tygets yta, är öfre spänningen för hård och skrufven får vridas tillbaka. Spänningen bör alltid vara reglerad, så att stygnen bli lika på båda sidor af tyget.

De båda blanka locken öfver skyttelbanan böra alltid vara tillslutna då maskinen begagnas.

Stygnregulatorn.

Vid maskinens högra sida och vid armens nedre del finnes en skruf, som tjänar till reglering af stygnens storlek. För att få stygnen större, skjutes skrufven åt höger, och för att få dem mindre, åt venster, hvarefter den alltid godt fastskrufvas.

Tygets flyttning.

När tyget skall borttagas från maskinen, sedan det är sydt, bringas först nålen på dess högsta punkt. Derefter fattar man tråden rätt öfver nålen, drager densamma ungefär tre tum ifrån och lyfter pressaren, hvarefter tyget drages uppåt åt venster och båda trådarna afklippas.

Allmänna anmärkningar.

Uti nålstången finnes en liten tapp som är fastgjord med en skruf i dess öfre del. Sällan behöfver denna tapp förändras, men skulle det blifva nödvändigt, är följande rätta metoden att sätta den fast igen: först träder man en vit tråd genom nålen och lägger ett stycke *fint* kläde på det ställe som skall sys. Derpå vrider man svänghjulet, tills nålen sänker sig, så att dess öga befinner sig direkt på tygets yta, hvilket den hvita tråden tydligt utvisar. Är nålen i denna ställning, trycker man tappen ned tills den stöter på trådlyftaren (utan att trycka den ned) och skrufvar den fast igen.

På maskinens öfversta del bredvid nålstången finnes en skruf, genom hvilken trycket af tygpressaren ökas eller minskas. Hårda och tjocka tyger fordra mera tryck än lättare eller tunna tyger.

Hvarje maskin är gratis åtföljd af pressarefoten, fina fällmaskinen och gansapparaten, hvilka fastsättas vid pressare-stången medelst en skruf. Utomdess medfölja: oljekanna, mejsel, 6 skyttel-spolar, 12 nålar samt 1 extra stygnplåt. Stygnplåten med det större hålet användes då groft tyg skall sys, hvartill begagnas grof nål och tråd.

Följande, särskildt för dessa maskiner uppfunna hjälpredor, nemligen: 1 Fällare för gröfre tyger, 1 Snoddinläggare, 1 Rynkapparat, 1 Snoddpåsare (fällsömsapparat), 1 Vadderömmat och 1 Kantningsapparat, lemnas när "Litt. A. Maskiner försedde med Hjelpapparater" requireras.

Den för maskinens rörelse nödiga remmen måste alltid vara tillräckligt spänd, för att vid begagnandet icke glida löst öfver hjulen. Skulle den vara för lös, öppnas de med en hake fästade ändarne, remmen vrides några hvarf ikring, samt hakas åter fast igen. Skulle detta oakadt, remmen ännu vara för slapp, får man skära af ett stycke från dess ena ända.

Skulle vid ett längre begagnande hålen i trampen slitas något, så skjuter man tätare emot hvarandra de på tvärstången befintlige koniska jernhylsorna, på hvilka trampen rör sig, hvarigenom denna senare alltid bibehåller en säker och ljudlös gång.

Fällmaskinen.

För finare tyger. Då en vanlig smal fäll skall börjas, viker man tyget, der det skall fällas, ungefär en kvarts tum bredt, och drager med en vanlig synål en tråd igenom tygets kant, rätt i vecket. Den större delen af tyget lägges nu åt venster, medan den vikna delen medelst tråden drages in i fällmaskinen så långt, att nålen kan gå in i tyget, hvarefter pressaren nedsläppes och sömnaden börjar. För att åstadkomma en bredare fäll, viker man tyget en gång efter den önskade bredden, drar likaledes genom *det enkla tyget* en kvarts tum från kanten en tråd, och drar med denna tråd endast tygets kant in i fällaren, under det att den bredare delen af fällen ligger åt höger och sjelfva tyget åt venster om fällmaskinen.

För gröfre tyger. Fastskrufvas och användes på samma sätt som fällaren af finare tyger.

Fällsöms-apparaten.

Vid fällsöm läggas båda tygen ihop, så att det undre skjuter framom det öfre så mycket som för fällen behöfves. Begge delarne tyg sammansys på så sätt med apparaten att det undre vikes öfver det ofvanliggande. Sedan tyget är hopsydt, utbreder man detsamma och införer den sålunda erhållna uppstående fällen åter i apparaten så att den nedfälls på tyget.

Gans-apparaten.

Gansen föres endast genom det första hålet uti gansfoten. Skulle nålen ej nogå passa midt i gansen, böjer man litet på den, tills den har kommit i riktig ställning.

Snodd-apparaten.

För att sy in snodder i kragar, manchetter etc. förfar man först som vanligt, drager sedan in snodden såsom vid handarbete. Sedan skrufvar man på snoddapparaten, på samma sätt som fällaren. Derefter lägges tyget så under apparaten, att den nyss indragna snodden går in i den fördjupning af apparaten, som är närmast nålen, och släpper sedan ned pressaren. Vid söm af flera snodder bredvid hvarandra, kommer den sist sydda i den andra fördjupningen, men den som skall sys alltid i apparatens första fördjupning.

Rynk-apparaten.

Tyget, som skall rynkas, lägger man inunder apparaten direkt på tänderna och remsan infördes i apparatens inskränning. För att få rynkorna mer eller mindre täta får man förändra stygnens storlek samt pressarens tryck.

Ett enkelt stycke tyg rynkas utan apparat; man bör då endast hafva en lös spänning på öfre tråden och stora stygn, så att på afviga sidan bildas små öglor, sedan rynkas tyget ihop på undre tråden såsom vid handarbete.

Kantnings-apparaten.

Vid begagnandet af denna drages bandet först genom de två krokarne, som tjena till att hålla det fast. Derefter rättas båda krokarne, så att bandet går igenom, både uppe och nere lika bredt, hvarefter krokarne med den på apparaten befintliga skrufven fastskrufvas. Sedan lägges apparaten på maskinen i det dess lilla uppstående krok fasthakas på pressarefoten, hvarjemte iakttages att nålen går ned i den därför bestämda utskärningen och genom bandets kant, hvarefter apparaten med en eller två skrufvar fastskrufvas.

Vaddérmättet

begagnas vid vadderingar på så sätt, att ståltråden går uti den näst förut stickade sömmen, hvarigenom stickningen blir rak och på lika afstånd från hvarandra.

Snodd-påsyaren

begagnas då grofva snodder skola fastsys på eller inläggas uti klädningar, kappor etc.